

Beeld/spraak

Frank BAHNMULLER / Ilse VAN HALST

ANTWERPEN | Die ochtend in het bisschopshuis. Geen rustige gebedsstonde voor de bisschop. Vierde- en vijfdejaars zedenleer, islam en katholieke godsdienst uit het stedelijk buitengewoon onderwijs SIBSO-Ertbrugge in Deurne gaan op verkenning van kapel tot zolder. Een bont allegaartje. Ze kijken even over het muurtje en, waarom ook niet, grasduinen door de lezingen. Om elkaar beter te leren kennen en meer te leren respecteren. Zo te zien lukt het de jongeren al aardig. Hoe zit het met de rest van onze samenleving?

Te mooi voor onze oren, mijnheer Mozart

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

„Geweldig veel noten, mijnheer Mozart, maar te mooi voor onze oren.” Dat kwam keizer Jozef II, na het bijwonen van *Die Entführung aus dem Serail*, de componist in het oor fluisteren. Het moet ook de mening van de programmamakers van de VRT zijn geweest, toen ze besloten de Koningin Elisabethwedstrijd niet rechtstreeks uit te zenden op open net, maar in de plaats daarvan „een gevarieerde liveshow met Thomas Vanderveken” te brengen.

„Thomas mag in zijn eentje de stijve, deftige wedstrijd verhippen”, luidde letterlijk de boodschap van een omroepster. De wedstrijd met die vervelende lange aria's, brullende tenoren en gillende sopranen werd verbannen achter de rode knop. Waarnaar, nog niet zo lang geleden, ook de klaroenen bij de herdenking van Wereldoorlog I werden verwezen. Rechtstreekse beelden van dames in avondjurk en mannen in smoking die een duizelingwekkende toonladder beklimmen, konden alleen maar kijkers verjagen en het marktaandeel doen krimpen.

Alles werd uit de kast gehaald om de kijker toch te doen vergeten dat het bij Thomas een beetje over klassieke muziek ging. De eerste avond al werden we vergast op de prachtstem van Annemie Struyf. Gevraagd naar haar mening over de prestatie van een Franse kandidate, kre-

gen de kijkers een met argumenten omkleed oordeel over de beha van de zangeres. Een andere bekend stemgeluid was dat van Louis Tobback, bevriend met een inmiddels overleden Figaro. De laatste gast was Michel D'Hooghe, een geslaagde brug met de voetbalmatch die dezelfde avond werd gespeeld. Voorts was er nog een discussie of zingen in de badkamer een grond voor echtscheiding is en mocht een dame een aria ten beste geven terwijl een slang haar omknelde.

De finalisten mochten na hun prestatie – waarvan we een minuutje te zien kregen – op de sofa komen zitten naast Thomas Vanderveken die hen bemoedigend op de schouders klopte en een vriendelijke por in de maagstreek verkocht, alsof het gabbers betrof met wie hij veertien dagen daarvoor nog in *Vlaanderen Vakantieland* een glas had gedronken. Smiley Vanderveken stelde hoogst verrassende vragen als: „Hoe maak je het?” En: „Wat ga je daarna nog doen?” Waarbij hij kandidaten in het Frans zo uitdrukkelijk tutoyeerde, dat het leek alsof hij bij elke *tu* manifest een bladzijde uit het etiquetteboek scheurde. Neen, geef ons maar in het interviewen en in de materie beslagen mensen zoals Katelijne Boon en Evita Nossent.

Kortom, nog maar eens werd door de VRT een diepe knieval gedaan voor de vermeende desinteresse van het

publiek. Men gaat aan de Reyerslaan verder met het 'verstudiobrusselen' van alle klassieke zenders. Je hoort de hoofdredactie van de beste nieuwsredactie van het land in interviews zeggen dat ze de woestijnvischerts voor en na het journaal moeilijk kunnen missen. Duiding kan op Canvas niet zonder dat er zo'n schertsfiguur of imitatie-intellectueel bij komt zitten. De openbare omroep gelooft gewoon niet meer in zijn zaak. Ernstig nieuws, ideeënprogramma's en klassieke muziek zijn voor deze lieden nog altijd zoets als levertraan die ze nu eenmaal moeten opdielen (VRT-missie, weet u wel. Zucht). Uit mededogen met massaal tegenspartelende kijkers en luisteraars mengen ze die met een schep suiker. Een lepelkje voor Admiral Freebee. Eentje voor Gabriel Rios. Nog eentje voor Lady Linn.

Zolang bij de VRT mensen programma's maken die hun eigen middelmatigheid, intellectueel onvermogen en mainstream smaak als maatstaf nemen, zal de overbodigheid van die openbare omroep almaar klaarder worden voor de Tommeleins in het Vlaams Parlement.

Herwig Hensen schreef ooit een gedicht over het boven aangehaald Mozart-incident en besloot met een regel die ons in het oor is blijven hangen: *Viel zu schön für unsere Ohren/Iedere tijd zit met zijn ezels beschoren.*”